

	<h1 style="color: red;">Πνευματικά Σημειώματα</h1> <p style="color: red; font-weight: bold;">Ίεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Έβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ίεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης της Εκκλησίας των Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών Ελλάδος</p> <p style="color: red; font-weight: bold;">Έτος 1ο / Τεύχος: 50 Πέμπτη 2α Ίανουαρίου 2025</p> <p>Ίγνατίου Θεοφόρου επ. Αντιοχείας ιερ/ρος (20η Δεκεμβρίου π. ήμ.)</p>
---	---	---

Πνευματικά Σημειώματα

Ευαγγέλιο τής Κυριακῆς

Κυριακή πρό Χριστοῦ Γεννήσεως

Ματθαίου κεφ. α' 1-25

Βίβλος γενέσεως Ίησοῦ Χριστοῦ, υιοῦ Δαυῖδ, υιοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ίσαάκ, Ίσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ίακώβ, Ίακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ίούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ίούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ, Φαρὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑσρῶμ, Ἑσρῶμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ, Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών, Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς Ραχάβ, Βοὺζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ρούθ, Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ίεσσαί, Ίεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυῖδ τὸν βασιλέα. Δαυῖδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου, Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ροβοάμ, Ροβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά, Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσά, Ἀσά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ίωσαφάτ, Ίωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ίωράμ, Ίωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν, Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ίωάθαμ, Ίωάθαμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχαζ,

Ἀχαζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν, Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμών, Ἀμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν, Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησεν τὸν Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβάβελ, Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιούδ, Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακεῖμ, Ἐλιακεῖμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀζώρ, Ἀζώρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδώκ, Σαδώκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχειμ, Ἀχειμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιούδ, Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ματθάν, Ματθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαυὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γένεσις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματός ἐστιν ἁγίου· τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· «Ἴδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ», ὃ ἐστὶν μεθερμηνεύμενον «μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός». Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγένωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Μετάφραση

Γενεαλογικός κατάλογος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ προερχόταν ἀπὸ τὸν Δαυῖδ, ἀπόγονο τοῦ Ἀβραάμ. Ὁ Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, ὁ Ἰσαάκ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ, ὁ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰούδα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς του. Ὁ Ἰούδας ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ μὲ τὴ Θάμαρ. Ὁ Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἑσρώμ καὶ ὁ Ἑσρώμ τὸν Ἀράμ. Ὁ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ, ὁ Ἀμιναδάβ τὸν Ναασσών καὶ ὁ Ναασσών τὸν Σαλμών. Ὁ Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοὸζ μὲ τὴ Ραχάβ, ὁ Βοὸζ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ μὲ τὴ Ρούθ, ὁ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαὶ καὶ ὁ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸ Δαυῖδ τὸ βασιλιᾶ. Ὁ βασιλιάς Δαυῖδ ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα μὲ τὴ γυναῖκα του Οὐρία, ὁ Σολομῶν ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ, ὁ Ροβοάμ τὸν Ἀβιά, ὁ Ἀβιά τὸν Ἀσά, ὁ Ἀσά ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ, ὁ Ἰωσαφάτ τὸν Ἰωράμ, ὁ Ἰωράμ τὸν Ὀζία, ὁ Ὀζίας ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ, ὁ Ἰωάθαμ τὸν Ἀχαζ, ὁ Ἀχαζ τὸν Ἐζεκία, ὁ Ἐζεκίας ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ, ὁ Μανασσῆς τὸν Ἀμών, ὁ Ἀμών τὸν Ἰωσία, ὁ Ἰωσίας ἐγέννησε τὸν Ἰεχονία καὶ τοὺς ἀδελφοὺς του τὴν ἐποχὴ τῆς αἰχμαλωσίας στὴ Βαβυλῶνα.

Μετὰ τὴν αἰχμαλωσία στὴ Βαβυλῶνα, ὁ Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ, καὶ ὁ Σαλαθιήλ τὸν Ζοροβάβελ, ὁ Ζοροβάβελ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ, ὁ Ἀβιούδ τὸν Ἐλιακείμ, ὁ Ἐλιακείμ τὸν Ἀζώρ, ὁ Ἀζώρ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, ὁ Σαδώκ τὸν Ἀχείμ καὶ ὁ Ἀχείμ τὸν Ἐλιούδ, ὁ Ἐλιούδ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ, ὁ Ἐλεάζαρ τὸν Ματθάν, ὁ Ματθάν τὸν Ἰακώβ καὶ ὁ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ, τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας. Ἀπὸ τὴ Μαρία γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Χριστός. Ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ ὡς τὸν Δαυῖδ μεσολαβοῦν δεκατέσσερις γενιές, τὸ ἴδιο καὶ ἀπὸ τὸν Δαυῖδ ὡς τὴν αἰχμαλωσία τῆς Βαβυλῶνας, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία τῆς Βαβυλῶνας ὡς τὸν Χριστό.

Ἡ γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔγινε ὡς ἐξῆς : ἡ μητέρα του, ἡ Μαρία, ἀρραβωνιάστηκε μὲ τὸν Ἰωσήφ. Προτοῦ ὅμως συνευρεθοῦν, ἔμεινε ἔγκυος μὲ τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ μνηστῆρας τῆς ὁ Ἰωσήφ, ἐπειδὴ ἦταν εὐσεβὴς καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὴ διαπομπεύσει, ἀποφάσισε νὰ διαλύσει τὸν ἀρραβῶνα, χωρὶς ἐπίσημη διαδικασία. Ὅταν ὅμως κατέληξε σὲ αὐτὴ τὴ σκέψη, τοῦ ἐμφανίστηκε στὸν ὕπνο του ἓνας ἄγγελος

σταλμένος από τὸ Θεὸ καὶ τοῦ εἶπε : Ὁ Ἰωσήφ, ἀπόγονε τοῦ Δαβὶδ, μὴ διστάσεις νὰ πάρεις στὸ σπίτι σου τὴν Μαριάμ, τὴ γυναῖκα σου, γιατί τὸ παιδί πού περιμένει προέρχεται ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Θὰ γεννήσει γιό, καὶ θὰ τοῦ δώσουν τὸ ὄνομα Ἰησοῦς, γιατί αὐτὸς θὰ σώσει τὸ λαό του ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες τους. Μὲ ὅλα αὐτὰ πού ἔγιναν, ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, πού εἶχε πεῖ ὁ προφήτης Ὁ Παρθένος θὰ μείνει ἔγκυος καὶ θὰ γεννήσει γιό, καὶ θὰ τοῦ δώσεις τὸ ὄνομα Ἐμμανουήλ, πού σημαίνει, ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας. Ὅταν ξύπνησε ὁ Ἰωσήφ, ἔκανε ὅπως τὸν πρόσταξε ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου καὶ πῆρε στὸ σπίτι του τὴ Μαρία, τὴ γυναῖκα του. Καὶ δὲν εἶχε συζυγικὲς σχέσεις μαζί της ὡσὸτου γέννησε τὸν Γιὸ της, τὸν πρωτότοκο καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα Ἰησοῦς.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Ἑβραίους Παύλου Ἐπιστολὴ Κεφ. ΙΑ' 9-10, 32-40

Ἀδελφοί, πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός.

Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει με γὰρ διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψών καὶ Ἰεφθάε, Δαυὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ

μαχαίρας απέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Μετάφραση

Μὲ πίστη ἐγκαταστάθηκε στὴν γῆ ποὺ τοῦ εἶχε ὑποσχεθεῖ ὁ Θεός, ξένος σὲ ἄγνωστη χώρα, ζῶντας σὲ σκηνές μὲ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ, ποὺ καὶ αὐτοὶ ἦταν κληρονόμοι τῆς ἴδιας ὑποσχέσεως. Κι αὐτό, γιατί περίμενε τὴν πόλη ποὺ θὰ εἶχε στέρεα θεμέλια καὶ ποὺ ἀρχιτέκτονας καὶ δημιουργός της θὰ ἦταν ὁ Θεός.

Χρειάζεται νὰ συνεχίσω; Δὲ θὰ μὲ πάρει ὁ χρόνος νὰ διηγηθῶ γιὰ τὸ Γεδεῶν, τὸν Βαράκ, τὸν Σαμψῶν, τὸν Ἰεφθάε, τὸν Δαυῖδ, τὸν Σαμουὴλ καὶ τοὺς προφῆτες. Μὲ τὴν πίστη κατατρόπωσαν βασιλεία, ἐπέβαλαν τὸ δίκαιο, πέτυχαν τὴν πραγματοποίησι τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν τὴ δύναμη τῆς φωτιᾶς, διέφυγαν τὴ σφαγὴ, ἔγιναν ἀπὸ ἀδύνατοι, ἰσχυροί, ἀναδείχθηκαν ἥρωες στὸν πόλεμο, ἔτρεψαν σὲ φυγὴ ἐχθρικὰ στρατεύματα, γυναῖκες ξαναπῆραν πίσω στὴ ζωὴ τοὺς ἀνθρώπους τους, κι ἄλλοι βασανίστηκαν ὡς τὸ θάνατο, χωρὶς νὰ δεχτοῦν τὴν ἀπελευθέρωσή τους, γιατί πίστευαν ὅτι μπορούσαν νὰ ἀναστηθοῦν σὲ μιὰ καλύτερη ζωὴ. Ἄλλοι δοκίμασαν ἐξευτελισμοὺς καὶ μαστιγώσεις, ἀκόμα καὶ δεσμὰ καὶ φυλακίσεις. Λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πέρασαν δοκιμασίες, θανατώθηκαν μὲ μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι μὲ προβιές καὶ κατσικίσια δέρματα, ἔζησαν σὲ στερήσεις, ὑπέφεραν καταπιέσεις, θλίψεις καὶ κακουχίες - ὁ κόσμος δὲν ἦταν ἄξιος νὰ ἔχει τέτοιους ἀνθρώπους- πλανήθηκαν σὲ ἐρημιές καὶ βουνά, σὲ σπηλιές καὶ σὲ τρυπες τῆς γῆς.

Όλοι οί παραπάνω, παρὰ τὴν καλὴ μαρτυρία τῆς πίστεως τους, δὲν πῆραν ὅ,τι τοὺς ὑποσχέθηκε ὁ Θεός. Αὐτὸς εἶχε προβλέψει κάτι καλύτερο γιὰ μᾶς, ἔτσι ὥστε νὰ μὴ φτάσουν ἐκεῖνοι τὴν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Τὸ Εὐαγγέλιο αὐτῆς τῆς ἐβδομάδας εἶναι τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ματθαίου. Μὲ τὴν περικοπὴ αὐτὴ ξεκινάει τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιο καὶ γενικότερα ἡ Καινὴ Διαθήκη, καθὼς εἶναι τὰ πρῶτα λόγια ποὺ γράφει ὁ Εὐαγγελιστής.

Καθὼς ξεκινάει ὁ Εὐαγγελιστής, μᾶς παραθέτει μιὰ σειρὰ ἀπὸ ὀνόματα, τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουν τὴν ἄμεση καταγωγὴ τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τὸν Δαυίδ. Γιατί τοῦ Ἰωσήφ καὶ ὄχι τῆς Μαρίας; Τί μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ καταγωγὴ τοῦ Ἰωσήφ, ἀφοῦ δὲν εἶχε καμιὰ σχέση ἐξ' αἵματος μὲ τὸν Ἰησοῦ; Τὴν ἀπάντηση μᾶς τὴ δίνει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Τὴν ἐποχὴ τοῦ Κυρίου, ὅταν καὶ γράφονταν τὰ Εὐαγγέλια, οἱ Ἰουδαῖοι ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ νυμφεύονται γυναῖκες μὲ κοινὴ καταγωγὴ, κοινὴ γενιά. Αὐτὸ λοιπὸν ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν Ἰωσήφ μὲ τὴν Παναγία μας. Τὸ ὅτι ἀρραβωνιάστηκαν καὶ μόνο, ἀρκεῖ σὰν ἀπόδειξη τῆς κοινῆς καταγωγῆς τους ἀπὸ τὸν Δαυίδ.

Τὸ γενεαλογικὸ δέντρο τοῦ Ἰωσήφ ἐξυπηρετεῖ ἓναν ἀκόμα σκοπὸ κι αὐτὸς εἶναι νὰ μὴν ἀναφέρει ἐξ' ἀρχῆς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Κύριος γεννήθηκε ἀπὸ τὴν Παρθένο Μαρία. Ὅπως καὶ ὁ Κύριος κατὰ τὴ διδασκαλία του, ἔτσι καὶ οἱ Ἀπόστολοι δὲν μιλοῦσαν πολὺ γιὰ τὴ θαυματουργικὴ σύλληψη καὶ γέννησή Του. Αὐτὸ συμβαίνει κυρίως γιὰ τὸν φόβο τῶν Ἰουδαίων. Ἄν σκεφτοῦμε πὼς ἀκόμα καὶ ὁ Δίκαιος Ἰωσήφ χρειάστηκε θεϊκὴ παρέμβαση, γιὰ νὰ πειστεῖ γιὰ τὴν καθαρότητα τῆς Θεοτόκου, πόσο εὐκόλα θὰ μπορούσαν οἱ Ἰουδαῖοι, ποὺ ἔψαχναν καὶ τὴν παραμικρὴ ἀφορμὴ νὰ κατηγορήσουν τὸν Κύριο, νὰ στραφοῦν ἐναντίον τῆς Μαρίας, νὰ τὴ δυσφημίσουν ἢ ἀκόμα καὶ νὰ τὴ θανατώσουν γιὰ μοιχεία. Στὴ συνέχεια τοῦ Εὐαγγελίου, φυσικά, μιλάει γιὰ τὴν ὑπερφυσικὴ σύλληψη τῆς Παναγίας μας,

δίνοντας σὲ ἐμᾶς νὰ καταλάβουμε ὅτι ὁ λόγος ποὺ ἀνέφερε τόσες πληροφορίες γιὰ τὸν Ἰωσήφ εἶναι, γιὰ νὰ μᾶς δώσει ἔμμεσα πληροφορίες γιὰ τὴ Μαρία.

Στὴ συνέχεια τῆς περικοπῆς, ὁ Εὐαγγελιστὴς μᾶς ἀναφέρει ὅτι ἡ Μαρία, χωρὶς νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ κανέναν ἄνδρα, βρέθηκε ἔγκυος μὲ τὴ δημιουργικὴ ἐπενέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μπορεῖ νὰ μᾶς κάνει ἐντύπωση, γιατί ὁ Εὐαγγελιστὴς δὲν ἀναφέρει λεπτομέρειες. Ἀναφέρει μόνο ὅτι, ὅταν ἡ Μαρία βρέθηκε ἔγκυος, ἦταν ἤδη μνηστευμένη μὲ τὸν Ἰωσήφ. Αὐτὸ τὸ κάνει, γιὰ νὰ δώσει μία ἀκόμα ἐπιβεβαίωση τῆς θεϊκῆς παρέμβασης. Ἐφόσον, δηλαδή, ἀκόμα καὶ ὁ ἀρραβωνιαστικὸς τῆς Μαρίας ἦταν πεπεισμένος γιὰ τὴν ἀθωότητά της, δὲν χωροῦσε ἀμφιβολία γι' αὐτήν.

Ἔχουμε σὰν ἄνθρωποι μιὰ ἔμφυτη περιέργεια καὶ προσπαθοῦμε συνεχῶς νὰ βροῦμε τὸ πῶς συνέβη κάποιον γεγονός. Ἐδῶ, ὁ Εὐαγγελιστὴς δὲν μᾶς λέει ὅμως τὸ πῶς ἔγινε ἡ σύλληψη τῆς Παρθένου καὶ ὁ λόγος ποὺ τὸ κάνει εἶναι, γιατί πιθανὸν οὔτε ὁ ἴδιος γνώριζε τὸ πῶς. Ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Θεοῦ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ μυστήρια τὰ ὁποῖα δὲν χωρᾶνε στὸν νοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἀκόμα κι ἂν ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, φωτισμένος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἤξερε τὸ πῶς ἢ κάποιες ἄλλες λεπτομέρειες ποὺ δὲν γράφονται στὸ κείμενο, δὲν τις ἀναφέρει, γιατί πολὺ ἀπλᾶ δὲν μᾶς χρειάζονται. Ὅσο κι ἂν ἐπιμείνουμε νὰ βροῦμε ἀπαντήσεις, δὲν θὰ τὰ καταφέρουμε, γιατί δὲν εἶναι ἀπαντήσεις ποὺ ἄπτονται τῆς λογικῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἄς εὐφρανθοῦμε, λοιπόν, ἀπὸ τὸ ὅτι ἦρθε ὁ Κύριος στὴ γῆ, ἔγινε ἄνθρωπος καὶ μᾶς λύτρωσε ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες μας κι ἄς ἀφήσουμε τὸ πῶς.

Ἀμέσως μετὰ, βλέπουμε ὅτι ὁ Εὐαγγελιστὴς ἀναφέρεται στὸν Ἰωσήφ καὶ τονίζει, ὅπως εἶπαμε καὶ παραπάνω, ὅτι εἶναι δίκαιος, δηλαδή ἐνάρετος. Εἶναι μάλιστα τόσο ἐνάρετος πού, πρὶν ἀκόμα πάρει τὴν πληροφορία ἀπὸ τὸν ἄγγελο, ἀπαλλαγμένος ἀπὸ τὸ πάθος τῆς ζήλειας, δὲν γυρεύει τὴν τιμωρία τῆς Μαρίας. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ποὺ σχολιάζει τὸ ἐδάφιο αὐτό, παρομοιάζει τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴ Μαρία σὰν τὸ πρῶτο φῶς ποὺ φαίνεται ἀπὸ τὸν ἥλιο, πρὶν αὐτὸς ἀνατείλει. Πρὶν, λοιπόν, ἀνατείλει ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, τὸ φῶς του τὸ ἀντανακλοῦσαν οἱ

ἄνθρωποι ποὺ θὰ τὸν περιτριγύριζαν στὴν ἐπίγεια ζωὴ του. Ἔτσι καὶ ἡ Μαρία, ἡ Παναγία μας, ἀλλὰ καὶ ὁ προστάτης της, ὁ Δίκαιος Ἰωσήφ, ἔλαμπαν μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὴν ἀρετὴ τους ὅπως τὸ φῶς τοῦ Κυρίου ποὺ θὰ ἐρχόταν στὴ γῆ.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο εἶναι γιὰ κάθε Χριστιανὸ μία πρώτη γεύση τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῆς Χριστιανοσύνης ποὺ πλησιάζει. Σὲ λίγες μέρες θὰ γιορτάσουμε τὴν ἐνανθρώπιση τοῦ Σωτῆρα μας, τὴν ἀρχὴ τῆς νέας διαθήκης, τῆς νέας σχέσης μας μὲ τὸν Θεό. Τὴ χαρὰ αὐτὴ ποὺ νιώθουν ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία μπορούμε νὰ τὴ νιώσουμε κι ἐμεῖς, γιατί ὁ Κύριός μας, ἀκόμα κι ἂν ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανοὺς, δὲν ἔπαψε ποτὲ νὰ εἶναι κοντὰ μας. Εἶναι ἐδῶ, εἶναι μαζί μας, θυσιάζεται γιὰ ἐμᾶς στὴν Ἁγία Τράπεζα καὶ μᾶς καλεῖ νὰ γίνουμε ἓνα μαζί του, νὰ ἔρθουμε στὴν ἐκκλησία τὰ Χριστούγεννα, νὰ μεταλάβουμε τὰ Ἄχραντα Μυστήρια καὶ νὰ εὐχηθοῦμε, ὅλοι μαζί, νὰ μᾶς ἀξιώσει καὶ τῆς ἐπουρανίου βασιλείας του. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παρινέσεις Ἁγίων

Ἡ μετάνοια εἶναι δύσκολη ἀλλὰ σωτήρια

Εἶναι μεγάλο ἀγαθὸ νὰ ἀναγνωρίζει κανεὶς τὰ σφάλματά του καὶ νὰ τὰ θυμᾶται διαρκῶς, τίποτε δὲν θεραπεύει τόσο πολὺ τὰ παραπτώματα, ὅσο ἡ διαρκῆς ἐνθύμησή τους. Τίποτε δὲν κάνει τὸν ἄνθρωπο τόσο διστακτικὸ νὰ πράξει τὸ κακό. Γνωρίζω ὅτι τινάσσεται ἡ συνείδηση καὶ δὲν ἀνέχεται νὰ μαστιγώνεται ἀπὸ τὴν ἀνάμνηση τῶν κακῶν πράξεων, ἀλλὰ πίεσε τὴν ψυχὴ σου καὶ βάλε της φίμωτρο, γιατί, ὅπως ἀκριβῶς τὸ ἀτίθασο ἄλογο, ἔτσι δυσανασχετεῖ κι αὐτὴ καὶ δὲν θέλει νὰ παραδεχτεῖ ὅτι ἀμάρτησε. Ἀλλὰ ὅλη αὐτὴ ἡ ἀντίδραση εἶναι σατανικὴ.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Εἰς Ἑβρ., ὁμιλ. ΛΑ', 3, ΕΠΕ 25,318)

Ἡ μετάνοια σώζει ἀμαρτωλοὺς καὶ αἰρετικοὺς

Ἡ μετάνοια χαρίζει τὴ σωτηρία καὶ στοὺς αἰρετικοὺς καὶ σ' ὄσους διαπράττουν κακὰς πράξεις.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Ὅτι Π. καὶ Κ. Διαθήκης εἰς νομοθέτης, 5)

Ὁ Θεὸς συγχωρεῖ ὄλους καὶ ὅταν μετανοοῦν, ἀναβάλλει τὴν τιμωρία

Ὁ Θεὸς εἶναι ταχὺς προκειμένου νὰ σώσει καὶ βραδὺς στὴν τιμωρία. Γι' αὐτὸ δὲν ἀπορρίπτει τὸν πόρνο, δὲν ἀποφεύγει τὸν μοιχό, δὲν ἀποστρέφεται τὸν μέθυσο, δὲν ἀηδιάζει τὸν εἰδωλολάτρη, δὲν ἀπομακρύνει τὸν ὑβριστή, δὲν διώχνει τὸν βλάσφημο, οὔτε τὸν ἀλαζόνα, ἀλλὰ ὄλους τοὺς μεταμορφώνει, γιατί ἡ μετάνοια εἶναι χωνευτήρι τῆς ἀμαρτίας. Ὁ σκοπὸς τοῦ Θεοῦ, ποὺ μακροθυμεῖ γιὰ τοὺς ἀμαρτωλοὺς, ἀποβλέπει σὲ διπλὴ σωτηρία, ὑπόσχεται στοὺς ἀμαρτωλοὺς τὴ σωτηρία, ποὺ εἶναι καρπὸς τῆς μετάνοιας, ἀποταμιεύει τὴν εὐεργεσία στοὺς ἀπογόνους τους, ποὺ πρόκειται νὰ ἀσκήσουν τὴν ἀρετὴ. Καὶ γιὰ νὰ ἐπαναλάβω τὸ λόγο, ὁ Θεὸς μακροθυμεῖ, ὥστε καὶ ἐκεῖνος ποὺ ἀμαρτάνει νὰ μετανοήσει καὶ νὰ μὴν ἀποκλείσει τὴ σωτηρία στοὺς ἀπογόνους του. Γιατί, κι' ἂν ἀκόμη ὁ ἴδιος ὁ ἀμαρτωλὸς δὲν ἔχει διάθεση νὰ μετανοήσει, ὁ Θεὸς λυπᾶται πολλὰς φορὲς τὴ ρίζα, γιὰ νὰ φυλάξει τοὺς καρπούς. Πολλὰς φορὲς μάλιστα μεταβάλλει, ὅπως εἶπα καὶ προηγουμένως καὶ τὴν ἴδια τὴ ρίζα, ὅταν ὅμως ἡ ρίζα, δηλαδὴ οἱ πρόγονοι πέσουν σὲ πλήρη κακία, ὁ Θεὸς ἀναβάλλει πρὸς ὠφέλεια τὴν τιμωρία, περιμένοντας τὴ σωτηρία αὐτῶν ποὺ μετανοοῦν.

Καὶ ἄκουσε πῶς. Ὁ Θάρρα, ὁ πατέρας τοῦ Ἀβραάμ, ἦταν προσκυνητὴς τῶν εἰδώλων, ἀλλὰ δὲν τιμώρησε ὁ Θεὸς ἐδῶ τὴν ἀσέβειά του καὶ πολὺ ὀρθά. Γιατί, ἂν ἔσπευδε ὁ Θεὸς καὶ ἔκοβε τὴ ρίζα (τὸν Θάρρα), ἀπὸ ποῦ θὰ βλάστανε ὁ τόσο σπουδαῖος καρπὸς τῆς πίστεως (ὁ Ἀβραάμ) ; Ὑπάρχει τίποτε πῶς μοχθηρὸ ἀπὸ τὸν Ἡσαῦ; Ἡ Ἀγ. Γραφὴ τὸ βεβαιώνει λέγοντας : «Τὸν Ἰακώβ ἀγάπησα καὶ τὸν Ἡσαῦ ἐμίσησα». Ἀφοῦ λοιπὸν ἦταν ὁ Ἡσαῦ πόρνος καὶ ἀδελφοκτόνος καὶ ἀκάθαρτος καὶ μισητός,

γιατί δὲν ἀφανίζεται ἀπὸ τὸν Θεό; Ἴν ἐξολοθρευόταν, θὰ ἔχανε ὁ κόσμος πολὺ σπουδαῖο καρπὸ ἀρετῆς, καὶ ἄκουσε ποιὸν «ὁ Ἡσαῦ ἐγέννησε τὸν Ραγουήλ, ὁ Ραγουήλ τὸν Ζαρά καὶ ὁ Ζαρά τὸν Ἰώβ». Βλέπεις πόσο σπουδαῖο ἄνθος ὑπομονῆς θὰ ἐξαφανιζόταν, ἂν ὁ Θεός ἔσπευδε καὶ τιμωροῦσε τὴ ρίζα (τὸν Ἡσαῦ);

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Περὶ Μετανοίας, ὁμιλ. Ζ', 1,

ΕΠΕ 30, 238-240-242).

Ἡ μετάνοια διορθώνει κάθε κακία

Δὲν ὑπάρχει καμία κακία, ποὺ νὰ μὴ διαλύεται μὲ τὴ μετάνοια.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῆς Χανααίας, 2,

ΕΠΕ 33,444).

Ἡ μετάνοια ἐπιτελεῖ θαυμαστὲς μεταστροφές

Ἡ Ραάβ ἦταν πόρνη, ἀλλὰ σώθηκε, καὶ ὁ ληστής ἦταν φονιάς, ἀλλὰ ἔγινε πολίτης τοῦ παραδείσου. Καὶ ὁ μὲν Ἰούδας, ἂν καὶ βρισκόταν μαζὶ μὲ τὸ θεῖο Διδάσκαλο, ὅμως χάθηκε, ὁ δὲ ληστής ἂν καὶ ἦταν ἐπάνω στὸ Σταυρό, ἔγινε μαθητής. Αὐτὰ εἶναι τὰ παράδοξα τοῦ Θεοῦ. Μ'αὐτὸν τὸν τρόπο οἱ μάγοι εὐδοκίμησαν, ἔτσι ὁ τελώνης ἔγινε εὐαγγελιστής, ἔτσι ὁ βλάσφημος (ὁ Παῦλος) ἔγινε Ἀπόστολος. Αὐτὰ πρόσεχε καὶ ποτὲ μὴν ἀπογοητεύεσαι, ἀλλὰ πάντοτε νὰ ἔχεις θάρρος καὶ νὰ ἀφυπνίζεις τὸν ἑαυτὸ σου, Γιατὶ καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ὑποβληθεῖς σ'αὐτὸν τὸν ἄριστο κόπο ποὺ ὀδηγεῖ στὴ μετάνοια καὶ στὴν ἀρετῆ, ὅμως στὸν κόσμο αὐτὸ θὰ κουραστεῖς καὶ θὰ ταλαιπωρηθεῖς κατ' ἄλλον τρόπο.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Εἰς Ματθ., ὁμιλ. ΕΖ', 4-5, ΕΠΕ 11,636).

Συναξάρι

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυρας Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος

20 Δεκεμβρίου

Ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος ἦταν μαθητὴς τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη καὶ δεύτερος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ προσωνύμιο «Θεοφόρος», σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση ὑπάρχουν δύο ἐκδοχές. Ἡ μία ἀπὸ αὐτὲς εἶναι ὅτι ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ἦταν τὸ παιδί πὺ ὁ Χριστὸς ἔστησε ἀνάμεσα στοὺς μαθητὲς του καὶ τοὺς εἶπε: «Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν», καὶ ἡ ἄλλη εἶναι ὅτι ὅταν μαρτύρησε, πάνω στὴν καρδιά του βρῆκαν γραμμένη μὲ χρυσὰ γράμματα τὴν φράση: «Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἔρωσ τῆς ζωῆς μου».

Ὁ Ἅγιος ἔγραψε ἑπτὰ ἐπιστολές, τὶς πρὸς Ἐφεσίους, πρὸς Μαγνησιεῖς, πρὸς Τραλλιανούς, πρὸς Ρωμαίους, πρὸς Φιλαδελφεῖς, πρὸς Σμυρναίους καὶ τὴν πρὸς Πολύκαρπον ἐπιστολή. Μὲ τὶς ἐπιστολές αὐτὲς διασώθηκαν σημαντικὲς πληροφορίες τόσο γιὰ τὸν τρόπο μετάβασης τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους στοὺς ἐπισκόπους, ὅσο καὶ γιὰ τὶς πρῶτες χριστιανικὲς κοινότητες. Ἀπὸ τὸν τρόπο γραφῆς αὐτῶν τῶν ἐπιστολῶν εἰκάζεται ὅτι γεννήθηκε καὶ μεγάλωσε σὲ Ἑλληνικὸ περιβάλλον.

Ὅταν ὁ αὐτοκράτορας Τραϊανὸς πέρασε ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια γιὰ νὰ κάνει τὶς ἀπαραίτητες ἐτοιμασίες γιὰ τὸν πόλεμο κατὰ τῶν Περσῶν, οἱ ἱερεῖς τῶν εἰδωλολατρῶν κατηγορήσαν τὸν Ἰγνάτιο στὸν αὐτοκράτορα, λέγοντάς του ὅτι ἦταν ἐπικίνδυνος γιὰ τὴν ρωμαϊκὴ ἐξουσία, ὅτι ἀρνοῦνταν νὰ λατρεύει τοὺς θεοὺς καὶ νὰ συμμετέχει σὲ παγανιστικὲς ἐορτές, ὅτι λάτρευε κάποιον ἀσήμαντο ἐσταυρωμένο Θεὸ καὶ ὅτι κήρυττε ἐγκράτεια. Ὁ αὐτοκράτορας ζήτησε τότε νὰ τὸν φέρουν μπροστὰ του καὶ ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος μὲ θάρρος καὶ τόλμη ὑπερασπίστηκε τὴν χριστιανικὴ πίστη. Ὁ Τραϊανὸς θυμωμένος διέταξε νὰ

άλυσοδέσουν τὸν Ἰγνάτιο καὶ νὰ τὸν μεταφέρουν στὴν Ρώμη γιὰ νὰ βρεῖ φρικτὸ θάνατο. Οἱ Χριστιανοὶ τῆς Ρώμης ἤθελαν νὰ ἀπαλλάξουν τὸν Ἅγιο ἀπὸ τὸ μαρτύριο ποὺ τὸν περίμενε, ἐκεῖνος ὅμως τοὺς ἔστειλε ἐπιστολὴ ζητῶντας τοὺς ν' ἀφήσουν νὰ γίνῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος παρέδωσε τὴν ψυχὴ του στὸν Κύριο, μέσα στὴν ἀρένα τοῦ σταδίου τῆς Ρώμης, ὅπου ἄγρια λιοντάρια τὸν κατασπάραξαν, ἀφήνοντας ὅμως σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση, ἄθικτη τὴν καρδιά του. Οἱ πιστοὶ συνέλεξαν τὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ μετέφεραν στὴν Ἀντιόχεια καὶ μ' αὐτὰ ἐπιτελέστηκαν πολλὰ θαύματα.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖω ἔρωτι ἐπερωμένος, τοῦ σὲ ψαύσαντος χερσὶν ἀχράντοις θεοφόρος ἀνεδείχθης, Ἰγνάτιε· καὶ ἐν τῇ Δύσει τελέσας τὸν δρόμον σου, πρὸς τὴν ἀνέσπερον λῆξιν ἐσκήνωσας. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε δωρίσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εάν θέλετε να λαμβάνετε δωρεάν στο e-mail σας το ηλεκτρονικό περιοδικό «Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε να στείλετε στην διεύθυνση imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.

Όνομα, Επώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Γραφείο Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
της Εκκλησίας των Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Υπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

